

и вземи сам, или поискай Милка да ти даде плетената ми сива жилетка – беше там по столовете някъде, – да ми я донесеш.

Прощавай, че те натоварвам с толкова работи. – Можеш и нищо от това да не свършиш, – а само да дойдеш. – Няма да ти се сърдя! Щом получиш писмото ми, отговори ми телеграфически ще дойдеш ли. Чакам те и те целувам сърдечно

Л[иза]

Адр.: Квартал 576 Но 10 (Дом В. Ставреви) – за мене.

35.

1 август 929

Ваньо,

Получих днес писмото ти. Безпокоех се, че до днес не ми се обади никак и даже мислех да не би да си отишъл някъде. Тук е много хубаво и много жалко, че ти не искаш да дойдеш. – Всъщност, причината, която ми излагаш – не съществува. Дора не живее при мене. – Най-напред мислехме да бъдем заедно, но поканиха я у едно нейно познато семейство – дете няма да ѝ вземат наем, и тя от хотела се пренесе там. Така че, като знаеш това, и ако то е, което те спира, – можеш да дойдеш. – А с нея – ако искаме, ще се виждаме, а ако не искаме – няма. Ще зависи от нас. Аз разбирам настроението ти и отношението ти към нея.

Не ми изпращай парите и жилетката. – Ако ти дойдеш, тогава, може би ще имам нужда от тях (мислех, че може да останем повечко), а иначе, нека стоят у тебе, за да ми бъдат готови за наема на Мичето.

Пиша ти сега на терасата на баните всред компания. Ей сега вятърът ми грабна писмото и щеше да литне в морето, ако едни момченца от плажа не бяха го уловили.